

TESTAMENT VAN EENEN STUDENT.

Woorden van RADMAN,
uit « Ons Leven » getrokken.

Getoonzet
door JEF KEURVELS.

Marschbeweging. Opgeweekt.

vertellend.

1. In het diep—ste mij—ner
2. Laet u op mijn ou—de

vertragend

scho—ven Vond ik laatst het tes—ta—ment Van een
ka—mer—Neen te Leu—ven zegt men « kot » — Ee—nen

jon-gen die te Lo-ven lan-ge ja-ren, lan-ge
stok ge-lijk nen ha-mer Hier en daar, hier en

ja-ren, daar, lan-hier ge ja-ren bleef stu-dent:
't val-len bot;

« Gij die hier na mij zult le-ven, Klonk het,
Hij en heeft in geen ge-va-ren Ooit het, zijns

'k heb, op dit pa-pier, U mijn'
mees-ters hand ver-raan; Mocht hij'

verbreiden pp

laat—sten wil ge—schre—ven Vóór mijn laat—ste pin—te
u ook lan—ge ja—ren Kloek—en trouw ter zij—de

bier. » TUSSECHENZANG : « Maak la—wijd ge—lijk de
staan. » *teruggehouden*

pp *ff* *1° Tijdmaat*

don—der, ge—lijk de don—der,

Leu—ven rus—te nooit in vrée :

mf *f*

Keer ze daag'lijks 't bo-ven-ste on-der

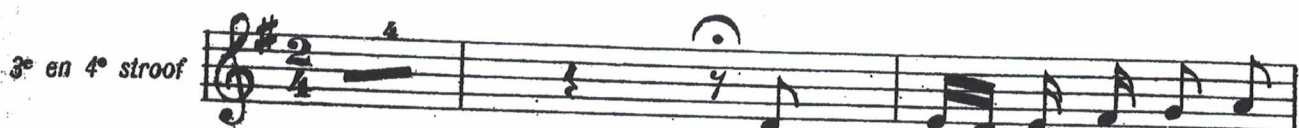
mf

p d' Ou-de Pe-ter-man-nen-stee,

f d' Ou-de Pe-ter-man-nen-stee.

f

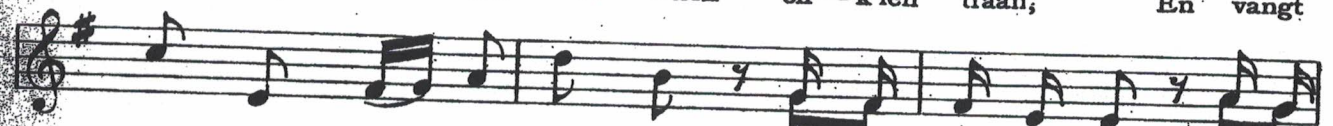
4. en einde

3. 'k Laat u nog het-geen me op
4. Zoo ge-raakt ge aan de ou-de

aar—de 't Kost-baar—ste en het lief—ste was : Mij—ne
da—gen Zon—der ee—nen en—k'len traan, En vangt

muts die 't al ver-vaar—de, en mijn pin-te-glas en mijn
dan de wij—ze al kla—gen Je—re—mi—a—den, Je—re—

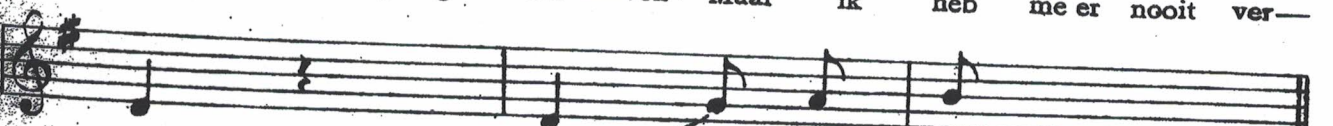
pin-te-glas mi—a—den en mijn vreug—dig pin-te-glas. Trek die muts u o-ver
Bij u Je—re-mi—a—den-aan, Als hij spreekt van

de oo—ren, Draai uw kne—vels in den wind En gaat
le—ven Of van schoo—nen tijd ver—speeld Ant—woord :

u in 't bier ver-smoo—ren Bier uit mij—ne dek-sel—
'k Ben er lang ge—ble—ven Maar ik heb me er nooit ver—

pint!
veeld »!

« Maak
« Maak

la—wijt ...
la—wijt ...